

תפארת רפאל

מיסודו של הראשון לציון מרן רבנו עובדיה יוסף זצוק"ל

עלון תורה והלכה לכל בני המשפחה

יוצא לאור ע"י תלמוד תורה ומפעלי חסד
"תפארת רפאל" **"עטרת שרה"**
ע"י רב רפאל צבידן בן פנחס צ'ל | ע"י ש"ס שרה צבידן בת דיה ע"ה

פְּרָשֶׁת: עֲקֵב

עלון מס': 1,810 | תש"פ

ליקט וערך: הרב רפאל זבחי שליט"א
רב בק"ק "תפארת רפאל" תל-אביב

העלון נוסד בשנת תשמ"ה (1985)
בידי הרב שלמה זבחי שליט"א

להחזיר עטרה ליושנה!

הכתוב אומר בפרשתנו: "הוא תהלתך והוא אלהיך". ופירש רבינו הרמב"ן זצ"ל: "הוא יהיה תהילתך. שתיתן כל תהילתך אליו ואותו תהלל תמיד, וכבודו לאחר לא תתן". ונזכרים אנו בפירושו של רבינו האלשיך הקדוש זצ"ל לפסוק: **"שירו לו, זמרו לו, שיחו בכל נפלאותיו"**, שפירש: "שירו - לו", אם תרצו לשיר, שירו שירי קודש. "זמרו - לו", אם תרצו לזמר, זמרו בשבחו של הבורא יתברך. "שיחו", אם תרצו לשוחח עם חבריכם או בני משפחתכם - "בכל נפלאותיו", ראו את יד הבורא יתברך בכל דבר, העמיקו והשרישו אמונה.

חיים עימנו לאורך ימים טובים יהודים בני הדור הקודם, ששורשיהם נטועים במורשת המושרשת, אמונתם כה זכה ומושרשת, ושם שמים לא מש מפייהם: כל משפט שזור: 'ברוך השם' ו'תודה לקל', 'אם ירצה השם' ו'ברצות הקל'. אנו התקרנו, התרחקנו, התקלקלנו. הן הנביא כבר קונן (ירמיה ז): "אֲבָדָה הָאֱמוּנָה, ונכרתה מפייהם" - אבדה אמונת ה' מליבם, וגם נכרתה מפייהם ולא יזכירה, אף לא בדרך שיגרה, מן השפה ולחוץ. **לומדים אנו שההבדל וההיכר בין יעקב לעשיו היה, שיעקב תלה כל דבר בסיעתא דשמיא, ואילו עשיו לעשיו להיות שם שמים בפיו", ואיננו מתעבבים לחשוב בדרכו של מי מהם אנו הולכים, ולאן אנו נוטים... **יהיו שיטענו** שפעם היה זה מקובל והיום ישמע הדבר חריג. אדרבה, יאמרו: כלום חריג הוא יותר ממצבו של יוסף הצדיק, עלם בודד, עבד חסר כל, במצרים עובדת הגילולים. ומה נאמר בו: **"וַיֵּרָא אֲדֹנָיו כִּי הִוא אֵתוֹ"**, פירש רש"י: "שם שמים שגור בפיו!" וההמשך שם: **"וְכָל אֲשֶׁר הוּא עֲשָׂה, ה' מְצַלִּיחַ בְּיָדוֹ"**. זו התוצאה: אם שגור שם שמים ותולים הכל בבורא יתברך, מביאים את ברכתו ומורידים את שפעו וההצלחה מובטחת, ברכה בלי גבול! **הן ידוע הסיפור מן המדרש**, באותו אדם שהלך לקנות שוורים בשוק ופגע בו אליהו הנביא. שאלו לאן מועדות פניו, וענה: "לשוק, לקנות שוורים". אמר: "אמור 'אם ירצה השם'. וענה: "רצה או לא, הן כספי בידי!" העלים ממנו אליהו הנביא את כספו פעם ופעמיים, עד שהבין והוסיף: "אם ירצה השם", והצליח במסחרו והושב לו כספו!**

"בספר צוואה מחיים" מסופר, שרבינו חיים פלאגי זצ"ל, מרן החבי"ף, רבה של איזמיר שבטורקיה, ביקש להקים בקהילתו בית חולים משוכלל שיפעל לרווחת בני העדה וינהל על פי גדרי ההלכה. לשם כך נצרכו סכומי כסף אדירים, והרב נטל על שיכמו את המעמסה הכבדה. במסגרת פעולותיו להשגת המימון הרב פנה לסניור 'ליאון אדוט', מעשירי הקהילה, שהרים תרומה נכבדה מהונו. הרב שיגר אליו מכתב בו הודה לו על תמיכתו ברעיון, וביקשו שיפנה אישית אל **הברון רוטשילד - עימו קשור היה בקשרי מסחר - ויתרימו להקמת בית בית החולים היהודי. סניור אדוט בא במבוכה: בעולם המסחר נהוגה הפרדה גמורה בין עסקים לתרומות ותמיכות. הברון הנדיב עלול לכעוס, ובצדק, על ניצול הקשרים המסחריים לבקשת תרומה, ולהפסיק לסחור עימו, בכך ייגרם נזק כפול: התרומה לא תנתן, והסוחר ימצא ניזוק... עלה לבית הרב להתנצל מדוע לא יוכל למלא את בקשתו. ביקש שהרב יוותר עליה, יבין למצוקתו. הרב שמע את דבריו הנרגשים, וכאשר סיים לטעון טענותיו שאל: "אמור נא לי, האם קראת את מכתבי?" הגביר השתאה לשאלה: "עד תומו", ענה. "יודע אני שקראת אותו עד תומו", השיב הרב: "אבל האם קראת אותו מתחילתו?" "ודאי!" השיב סניור אדוט. "וכיצד מתחיל הוא?" חקר הרב. "לכבוד - " התחיל הגביר לצטט. "רואה אתה, לא קראת אותו מתחילתו", אמר הרב. "הוא פותח בראשי התיבות 'בעזרת השם', לומר שעל עזרתו יתברך אני בוטח, ואם כן ישועתו מובטחת!" גבר סניור אדוט על חששותיו וחרדתו, ופנה אל מיודעו הברון רוטשילד בבקשת תמיכה למפעל הגדול. נענה הנדיב והרים תרומה נכבדה, שאיפשרה על הקמת בית החולים בשיכלול ופאר רב!**

זהו שנאמר בפסוקנו: **"הוא תהלתך"** - אם תהילתו יתברך תהיה שגורה בפיך, אזי **"והוא אלהיך אשר עשה אתך את הגדלת ואת הנוראת האלה"**, תראה עין בעין בישועתו ובנפלאותיו! **נחזיר איפוא עטרה ליושנה, ויהא שם שמים שגור בפנינו!**

וְהָיָה עֵקֶב תִּשְׁמְעוּן (ז, יב) - מנין המילים שבעשרת הדברות בגימטריה 172, כמנין עקב, כי יש לשמוע לכל המצוות. (פענח רזא)

וְהִסִּיר ה' מִמֶּךָ כָּל-חַלִּי (ז, טו) - חז"ל אמרו שמי שיש לו חולה בתוך ביתו ילך לחכם ויבקש עליו רחמים. **מִמֶּךָ כָּל חַלִּי** ראשי תיבות **חכם** וסופי תיבות **ילך**. (עונג לשבת)

אֲשֶׁר אֲבִינָהּ בְּרוּל וּמֵהֲרִיָּה תִּחְצַב נַחֲשֶׁת (ה, ט) - אבניה ברזל ומהרריה תחצוב, ראשי תיבות **אבות ברזל**, ראשי תיבות **בלהה**, רחל-רבקה, ולפה, לאה. בזכות האבות והאימהות זוכים לארץ אשר לא תחסר כל בה.

מִרְשֵׁית הַשָּׁנָה וְעַד אַחֲרֵית שָׁנָה (יא, יב) - **מרשית** כתוב בלי אל"ף, אותיות **מתשרי**. בחודש תשרי, נקבע כיצד תהיה שנתו של האדם מתחילתה ועד אחריתה. (בעל הטורים)

בַּשַּׁבָּתְךָ בְּבֵיתְךָ וּבְלֶכְתְּךָ בַּדֶּרֶךְ (יא, יט) - צריך האדם ללמד את בניו ללכת בדרך ה' כשהוא **יושב בביתו** בעולם הזה, כדי שבניו ימשיכו בדרך זו גם כאשר **ילך בדרך** כל הארץ ויפטר מן העולם. (חת"ם סופר)

שבוע

עני אחד שהיה מטופל בבנים רבים וכיסו ריק, קרא פעם בפרשתנו, פרשת עקב, את הפסוק **"וּבְרַךְ פְּרִי בִטְנֶךָ וּפְרִי אֲדָמְתֶךָ"** ואמר בחיך מר: מפני מה העני מטופל בדרך כלל בילדים רבים, ואילו העשירים כיסם מלא וילדיהם מועטים? מפני שהעני מזדרז במוצאי שבת להבדיל ואומר **"זֶרְעֵנוּ וְכִסְפֵּנוּ יִרְבֶּה כַּחוּל"**. אומרים לו בשמים, מוקדם מידי ואשרי המאחרים לצאת מן השבת, קח זרע בשפע. העשיר לעומת זאת מאריך בשולחנו, וכשבא אומרים לו: העניים לקחו את כל הזרע, לך נותר רק כסף...

מפניני מרן הגר"ע יוסף זצוק"ל

"וְנָתַן מַלְכֵיהֶם בְּיָדְךָ" (ז, כד)

סיפר מרן מאור ישראל זצוק"ל: לפני כמה עשרות שנים, יצאתי למדריד - בירת ספרד, ונפגשתי עם עם מלך ספרד בארמונו, שהיה ידוע כחכם בענייני מדע, וסיפר לי המלך שיש ברשותו תנ"ך שתורגם לספרדית, והוא מקפיד לקרוא ממנו בכל ערב ונהנה מאוד מזה, ואני הזכרתי בפניו את דברי המדרש ששלמה המלך ביקש רק חכמה ולא עושר וכבוד, מפני שאם יש לאדם חכמה הרי יש לו הכל! ונהנה המלך מאוד מדבריי. באותה פגישה ביקשתי מהמלך שיקשור קשרים דיפלומטיים עם ישראל, מה שלא היה קודם לכן, והסכים המלך לזה. ואמר שיעשה כך כדי לכפר על מה שעשו אבותיו כלפי היהודים בזמן גירוש ספרד. וכשנפרדתי ממנו לשלום, יצא המלך בכבודו ובעצמו וליווה אותי באופן אישי עד למכונית, והיה מנופף בידי לשלום עד שנעלמנו מעיניו. ואחר כך סיפר המזכיר האישי של המלך לרב הראשי של ספרד, שמעולם לא נהג המלך כבוד כל כך גדול כלפי איש, כמו שנהג בחכם של היהודים. וכל זה הוא מצד כבודה של תורה... **ואגב זאת סיפר**: כשנכנסנו אל הטרקלין בארמונו של מלך ספרד, היו החלונות סגורים, והיה חם מאוד, והרבנית ע"ה שהיתה עימי בפגישה זו, ישבה ופניה היו סמוקות מרוב חום. כשהבחינה המלכה בכך, קמה בכבודה ובעצמה ופתחה את כל החלונות, כדי שיכנס מעט אוויר, כשראיתי כך אמרתי נתקיים בה הפסוק (ישעיה מט, כג) **"וְהָיוּ מַלְכִים אֲמִנְיָה וְשָׂרֵיהֶם מִיְּמִינֶיהָ"** (מעדני מלך)

סיפור השבוע

לתת לצדקה, במקום לניתוח

"וְהִסִּיר ה' מִמֶּךָ כָּל חַלִּי" (ז, טו) - אדם הגיע לבית החולים לבדיקות שיגרתיות. הוא חש בטוב, הולך קוממיות, אבל התוצאות היו מדאיגות. יש לו גידול, רחמנא ליצלן, ועליו להינתח במהרה. בדחיפות, לפני שהגידול יתפשט, יצמיח גרורות... קבעו תור בהול לניתוח, להוציא את הגידול. יום לפני הניתוח פנה האיש לצדיק **רבי מרדכי שרעבי זצ"ל**, לבקש את ברכתו. הראה לו את הצילום. התבונן הצדיק בצילום, ואמר: "בוא, הסתכל גם אתה. הרי אין לך מאומה, הכל כשורה. אין כאן אלא נקודה זעירה של דם קרוש"... נעתקו המילים מפי האיש, והצדיק המשיך ואמר: "אם בקולי תשמע, תתן שתיים עשרה אלף לירות לצדקה, ובזכות המצוה תתרפא ולא תזדקק לניתוח!" מיהר האיש ונתן לצדיק את הסכום הנדרש, שחולק בו ביום לצדקה. למחרת היום התייצב האיש במחלקה, מבלי לומר דבר. ערכו לו סידרת צילומים. התבונן בהם הרופא, קרא לרופא נוסף, ויחדיו החליטו שאין כל צורך בניתוח, שיחררוהו לביתו. במקום למהר לביתו, פנה האיש לבית הצדיק, לבשרו על שיחרורו. לאחר שיצא, פנה הצדיק אל הנוכחים ואמר: "רואים אתם, מן השמים גוזרים על האדם שיוציא שתיים עשרה אלף לירות על רופאים ורפואות. אם הקדוש ברוך הוא חננו בשכל, הוציא סכום זה על צדקה, וכבר נאמר: **"וּצְדָקָה תְּצַלֵּי מָוֶת"**... כך הקטין הצדיק את ערך המופת הגלוי שחולל כאן..."

אוצרות המזרח

רבי יעקב כולי (מעם לועז)

השבוע (יט' אב) יצויין יום פטירת **רבי יעקב כולי** - מחכמי ירושלים ושד"ריה, ומניח היסוד לילקוט "מעם לועז". **רבי יעקב נולד בירושלים** לרבי מכיר בשנת תמ"ה (1685), אביו עלה לארץ ישראל מהאי כרתים ואימו היא ביתו של הראשון לציון רבנו משה בן חביב, שעלה לארץ מסלוניקי. אביו חניכו מילדותו לחיי נזירות, הסתפקות במועט ומיעוט שינה. **רבי יעקב נסע לקושטא** (איסטנבול) כדי להדפיס את ספרי סבו הראש"ל רבי משה בן חביב לאחר שערכם בצפת, ושם הכיר את רבי יהודה רוזאניס (המשנה למלך), שעמד על גדולתו, ומינהו לדיין בבית הדין בקושטא. רבי יעקב זכה להדפיס את ספרי סבו, ולאחר פטירת רבי יהודה רוזאניס זכה גם בהדפסת ספריו. **להערכה רבה זכה רבי יעקב מגדולי הדורות**, ורבה הייתה השפעתו על ההתפתחות התורנית והספרותית של יהדות טורקיה והבלקן. **רבי יעקב יזם והוציא לאור את היצירה "מעם לועז" בשפת הלאדינו**, אך לא זכה להשלימה, ונתכוון לקרוא לה בשם "בית יעקב מעם לועז", היינו העם המבינים שפת לאדינו, ולשם הקיצור נקראה "מעם לועז". ספרו התקבל באהבה בקרב קהילות ספרד, תורגם לעברית ערבית ואנגלית, זכה למהדורות רבות, ונחשב על ידי רבים, כגולת הכותרת של ספרות הלאדינו בכמות ובאיכות. **(ילקוט 'מעם לועז'**, הוא אספה תורנית רחבת היקף בת 23 כרכים, פירוש מקיף על כל כ"ד ספרי התנ"ך, אותה ביקש לכתוב בעצמו, אך פטירתו המוקדמת הפסיקה את מלאכתו באמצע ספר שמות, ואת שאר הכרכים, חלקם על פי רשימות שהותיר, כתבו: רבי יצחק מאגריסו, רבי יצחק ארגואיטי, רבי רחמים מנחם מיטראני ורבי רפאל חייא פונטרימולי). את התרגום לעברית והשלמת כרכים נוספים השלים רבי שמואל ירושלמי. **רבי יעקב נפטר ב-יט' אב תצ"ב (1732)** ונקבר באיסטנבול. זיע"א

יוסיף חכמה

צורת קביעת המזווה

"וכתבתם על מזוזות ביתך ובשעריך" (יא, כ) - הנה כידוע נחלקו רש"י ורבנו תם על צורת קביעת המזווה בפתח הבית, רש"י סבר שצריך לקובעה זקופה, ור"ת סבר שצריך לקובעה שוכבת. **וב'שולחן ערוך' פסק כרש"י והרמב"ם שצריך שתהיה זקופה**. ומוסיף הרמ"א, "וכן נהגו. אבל יש אומרים שפסולה בזקופה, והמדקדקים יוצאים ידי שניהם, ומניחים אותה בשיפוע ובאלכסון, ע"כ. בחנוכת הבית אצל אחד ממקורבי הגרא"ל שטיינמן זצ"ל אמר שם, שדין זה שקובעים באלכסון את המזווה בפתח הבית, בא לרמוז על הנהגת הבית הרצויה, שהדרך הנכונה והראויה היא תמיד להתפשר. **כותב הרמ"א ב'שולחן ערוך'**: "יש אומרים כשאדם יוצא מן הבית יניח ידו על המזווה ויאמר: ה' ישמור צאתי וכו'. וכן כשיכנס אדם לבית, יניח ידו על המזווה". **מסופר בגמרא** (עבודה זרה יא) **על אונקלוס**, בן אחותו של מלך רומי אדריאנוס, שהחליט להתגייר ולהיות יהודי וברח מרומי לארץ ישראל. אונקלוס הגר החל ללמוד תורה, ובמהרה נעשה חכם גדול ותרגם את התורה ללשון הארמית. (את תרגום אונקלוס קוראים אנו עד היום, ובכל החומשים נדפס הוא לצד דברי התורה). הקיסר הכועס שלח אחריו גדוד חיילים לאסור אותו ולהשיבו לרומי, וכשיצא מביתו, הניח ידו על המזווה. החיילים המסוקרנים רצו להבין מדוע עשה זאת, ואז הסביר להם על חשיבותה של המזווה ועל הקשר המיוחד בין הקב"ה ועם ישראל. הדבר השפיע עליהם והחליטו להתגייר ולהישאר בארץ. **בשם האר"י הקדוש מובא** שלפני שיוצאים מהבית יש להניח את אצבע האמה (האצבע האמצעית) על האותיות שד"י שבמזווה ולנשק אותה, ולהתפלל לה' שישמור ויציל אותנו מהיצר הרע.

תמונות גדולי ומאורי ישראל "והיו עיניך ראות את מזריך" (ישעיהו ל"ב)

מִרְן רבינו עובדיה יוסף זצ"ל בבית הכנסת היזדים עם תלמידו חביבו הגאון רבי פינחס זביחי שליט"א מחבר שו"ת "עטרת פז" ועוד...

מִרְן רבינו עובדיה יוסף זצ"ל עם רבי ברוך אבוחצירא שליט"א, מימין רבי דוד אבוחצירא שליט"א מנהריה

הראש"ל צ' רבינו אליהו בקשי דורון זצ"ל, הראש"ל צ' מִרְן רבינו עובדיה יוסף זצ"ל, הראש"ל צ' רבינו שלמה עמר שליט"א

אמרת השבוע

"הרוצה להתרומם על הזולת אין לו לזכות בוד להברו, כי אם להקים רמה לעצמו" (רבי ישראל מסלנט)

מדיני ההנהגה בכותל המערבי

- א. אמרו הז"ל: "מעולם לא זזה שכינה מכותל המערבי של בית המקדש". ואמרו עוד: "הנה זה עומד אחר כְּתִלְנוּ, אחר כותל המערבי של בית המקדש, שנשבע לו הקדוש ברוך הוא שאינו חרב לעולם". ומקום הכותל המערבי סמוך לבית קדש הקדשים, שמכוון כלפי בית מקדש של רקיע של מעלה. והמתפלל במקום מקודש זה כמתפלל לפני כסא הכבוד של הקב"ה, שמשם פתח פתוח לרווחה לשמוע ולקבל תפילתם של ישראל, כמו שנאמר, אין זה כי אם בית אלוקים וזה שער השמים. ולכן מנהג שלומי אמוני ישראל שמתפללים ושופכים צקון לחשם ורחשם ליד הכותל המערבי, שהוא שריד בית מקדשינו, ואשר נוסד על ידי דוד ושלמה. ומצוה לנשק אבני הכותל ולחונן את עפרה, שנאמר, כי רצו עבדיך את אבניה ואת עפרה יחוננו.
- ב. לפיכך חובה קדושה להיכנס ליד הכותל המערבי ביראת כבוד ובכבוד ראש, וחלילה להקל ראש כלפי הקודש. ולכן אסור מעיקר ההלכה להיכנס לשם בגילוי ראש, בין אנשים ובין נשים. והנשים אשר מוזהרות ועומדות שבכל הליכתן חייבות ללבוש בגדי צניעות, כל שכן שמוזהרות בלכתן אל הכותל המערבי.
- ג. אסור לבוא ליד הכותל לשם ביקור של טיול, או לשם צילום בלבד, וכן אסור בהחלט לדבר שם בשיחה בטילה, כי המקום קדוש לתורה ולתפלה. ואסור לאכול ולשתות על יד הכותל, במקום שנתקדש על ידי רבבות ישראל לתפלה. והמיקל ראשו בשיחה בטילה או באכילה ושתיה ועישון, עווננו גדול מנשוא, ועליו נאמר מי ביקש זאת מידכם רמוס חצרי. ואם עושים ברית מילה על יד הכותל טוב שלא לכבד שם בממתקים ומגדנות רק מחוץ לתחום הסמוך לכותל.
- ד. מעיקר הדין מותר למתפללים שעל יד הכותל המערבי להכניס יד בתוך הסדקים שבין נדבכי הכותל. ומותר לאיש לא טהור, להיכנס בלי טבילה, על יד הכותל להתפלל שם, וכן הדין לאשה יולדת לפני טבילתה. כי הכותל המערבי הוא חומת הר הבית, והעומדים לפניו עומדים מחוץ לחומת הר הבית. ולכן מותר להיכנס לשם עם נעלים. ויש להזהר שלא לנתוץ אפילו חלק קטן מאבני הכותל, וכן שלא לקחת מעפר שבין נדבכי הכותל.
- ה. אסור להיכנס בזמן הזה להר הבית, שהוא מקום המקדש, כולל כל שטח ההיכל והעזרות והחיל, מפני שכולנו טמאי מתים, וקדושה ראשונה שקידש שלמה את בית המקדש קידשה לשעתה וקידשה לעתיד לבוא, וקדושת המקדש מפני השכינה, ואין השכינה בטילה לעולם. שנאמר, והיו עיני ולבי שם כל הימים, ונאמר, והשימותי את מקדשיכם, אף על פי שהם שוממים, בקדושתם הם עומדים. לפיכך הנכנס למקדש בזמן הזה מתחייב באיסור כרת, ומצוה לפרסם הדבר ברבים להסיר מכשול מדרך עמנו.
- ו. אסור לטוס במטוס או בהליקופטר על שטח הר הבית להשקיף עליו, כי קדושת אויר העזרה וההיכל נמשכת עד לרקיע והרי הוא כעזרה.
- ז. כשיש צורך בדבר, מותר לחתוך בזהירות את העשבים הגדלים בין אבני הכותל, ואין שום קדושה בעשבים אלה.

הזמנים לפי לוח "אור החיים" המבוסס על פסקי מרן הגר"ע יוסף זצ"ל

פְּרֵשֶׁת הַשְּׁבוּעַ

עֶקֶב

הַפְּטָרָה

"וַתֹּאמֶר צִיּוֹן"
יִשְׁעִיהָ מִט'

יְרוּשָׁלַיִם	תֵּל אַבִּיב	חִיפָה	בֵּאֵר שֶׁבַע
7:15	7:13	7:16	7:13
8:05	8:03	8:06	8:03
8:57	8:54	8:58	8:55

עלון השבוע לעילוי נשמת סבינו היקר באדם
רבי רפאל בן פנחס ולאה זביחי זצ"ל
נפטר ב-יח' אב תשכ"ב
ולהצלחת כל משפחת זביחי ברוחניות ובגשמיות
מתוך בריאות איתנה ונהורא מעליא - אמן

תלמוד תורה לנשים
שיעורי תורה וזמנות לנשות
כלל ובית מדרש
בגנים תורניים
קידוש החוקים
מכון הנצחת ספרים וחקי סתבי יד
הצגה לזמנות החילים בבית
עזרה לנזקקים
חידושי תורה לעולים חדשים
מוקד עולמי לאמירת החילים
שמעון תדמי

לקבלת העלון בדואר - במייל או לתגובות: refael260@gmail.com

הנצחה לזכר יקירכם ותגובות - נא לשלוח לתלמוד תורה ומפעלי חסד "תפארת רפאל"
המשרד: רח' קפלנסקי 1, קרית שלום, ת.ד. 12015 תל אביב, טל. 1-800-260-260